

טובה ברלינסקי

"טובה ברלינסקי" / הארץ / 21.7.67 / תע' יחיד / גלריה "צ'מרינסקי" / תל-אביב

435 ציוריה של טובה ברלינסקי בנויים בעיקר על כתמי צבע ויחסים בין גוונים. כמובן שגם המערכת הצורנית תופסת מקום חשוב - אך עם כל חשיבותה היא בכל זאת מישנית ליד היחס לצבע והפעלתו. בדומה לאמנים כלאה ניקל ואחרים, השואבים ממסורת הציור הצרפתי, מעצבת טובה ברלינסקי ציור, שבו הנחת הצבע מהווה אמצעי ומטרה, מתווך ותוכן בעת ובעונה אחת. אפשר לתאר את דרך העשייה של טובה ברלינסקי כמיזוג של מספר רצפים ליצירה אחת: א) רצף שבקצהו האחד צבע שקוף, דק וחסר חומריות ובקצהו

השני צבע מעובה, חומרי ואטום יותר; ב. שיווי משקל צבעוני, בו מקבל כל צבע ערך כ"כבד" או "קל", דינאמי" או "סטאטי"; ג. יחס בין צבעים סמוכים ומעבר בין גוון לגוון. האפשרויות כאן הן יצירת סולמות-צבעים סמוכים לעומת מעברים קיצוניים יותר בין צבעים פחות קרובים. אם מוסיפים לשלושת אלה את הדינאמיות של משיכת המכחול ואת המבנה הצורני הכללי של הציורים, מקבלים תמונה כללית על דרך ציורה של טובה ברלינסקי. דרך גילום זו - למרות השימוש בשמות לציורים - היא באמצעים ציוריים "טהורים", ללא הזדקקות לאספקטים פיגוראטיביים ישירים. ספרותיים או אנקדוטה. כמובן שציור מסוג זה, הנבנה על מספר רמות שוונת בעת ובעונה אחת; מעמיד לפני האמנית בעיות קשות למדי. ואמנם רק בציורים ספורים מצליחה טובה ברלינסקי להשיג איזון שלם וצלילות, אך גם בציורים הפחות שלמים השפה היא ציורית ורגישותה הצבעונית של האמנית אינה מוטלת בספק.

יואב בראל, בין פיכחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004